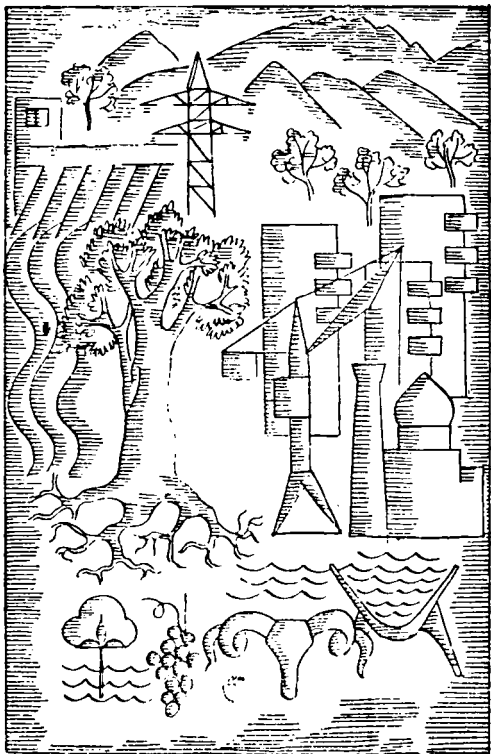

АБДУЛЛА ОРИПОВ

ЎЗБЕКИСТОН
Қасида

**Ўзбекистон ЛКСМ
Марказий Комитети
«Ёш гвардия» нашриёти
Тошкент — 1972**

1

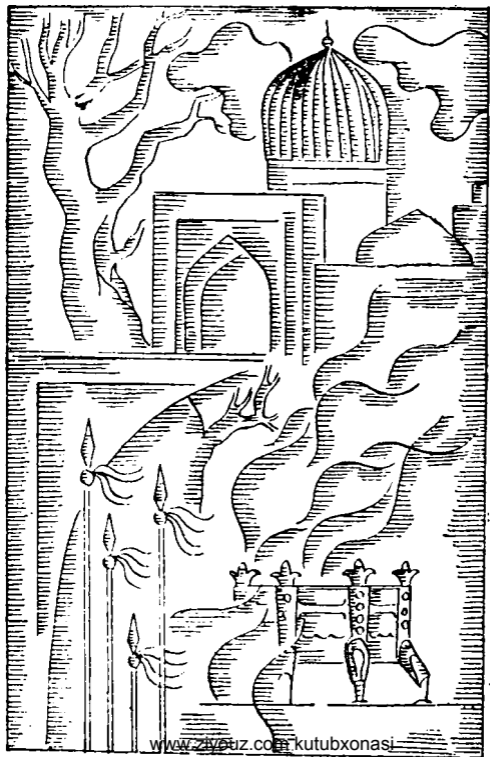
Юртим, сенга шеър битдим букун,
Қиёсингни топмадим асло.
Шоирлар бор, ўз юртин бутун
Олам аро атаган танҳо,
Улар шеъри учди кўп йироқ,
Қанотида кумуш диёри.
Бир ўлка бор дунёда бироқ,
Битилмаган дostonдир бори.
Фақат ожиз қаламим маним,
Ўзбекистон, Ватаним маним.

3

II

Юрмасман ҳеч беҳиштни излаб,
Тополмасам — чекмасман алам.
Ўтирмасман эртақлар сўзлаб,
Мусалло деб йўнмасман қалам.
Кўкламингдан олиб сурурни,
Довруқ солди устоз Олимжон.
Ғафур Ғулом туйган ғурурни
Қилмоқ мумкин дунёга дoston.
Олис тарих қадамим маним,
Ўзбекистон, Ватаним маним.

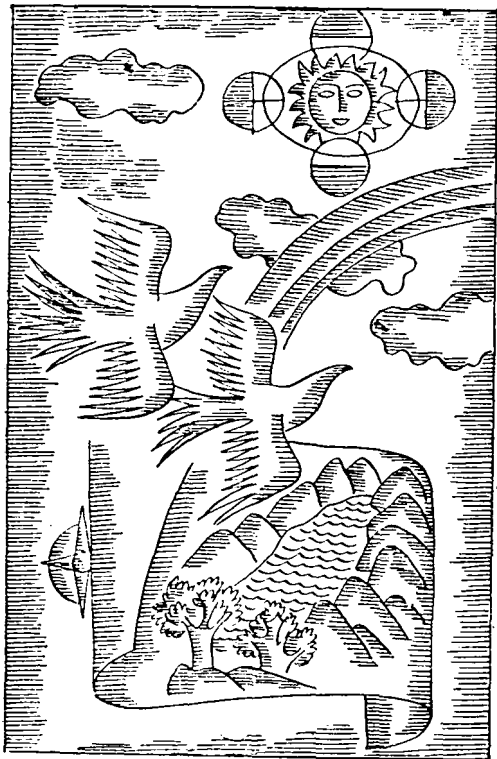
III

Кечмишинг бор чиндан ҳам узоқ,
Илғай олмас барчасин кўзим.
Мақтамасман мозийни бироқ,
Утмишингни ўйлайман бир зум.
Салоҳият ичра замони,
Бир зот чиқди мағрур, дамонгир.
Икки аср ярим дунёни
Зир қақшатди оқсоқ жаҳонгир.
Демам бу кун у маним, маним,
Ўзбекистон, Ватаним маним.

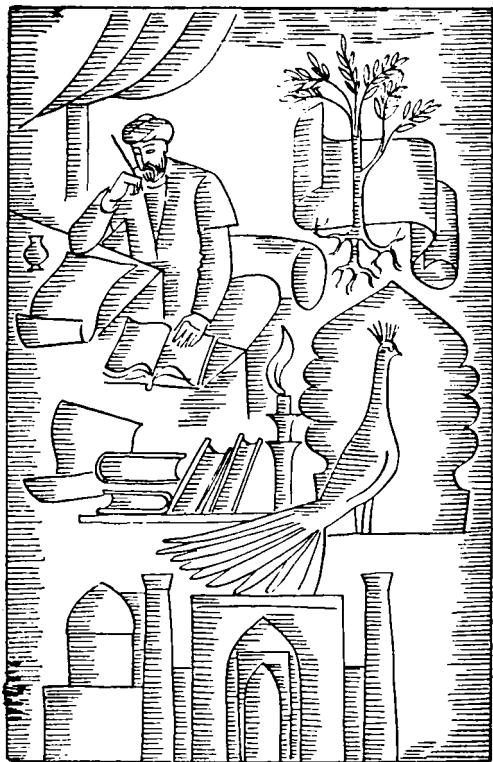
IV

**Боболардан сўз кетса зинҳор,
Бир калом бор гап аввалида.
Осмон илми туғилган илк бор
Кўрагоний жадвалларида.
Қотил қўли қилич солди даст,
Қуёш бўлиб учди тилла бош.
Дўстлар, кўкда юлдузлар эмас,
У Улуғбек кўзидаги ёш.
Ерда қолган, о, таним маним,
Ўзбекистон, Ватаним маним.**

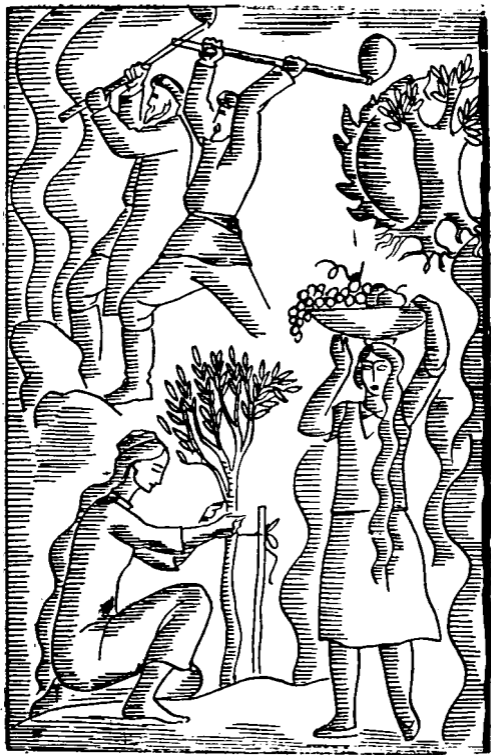
V

Кўз олдимдан кечар асрлар,
Кўз-кўз этиб, нуқсу чиройин.
Сарсон ўтган неча насллар
Тополмасдан туғилган жойин.
Америка мубҳам бир диёр,
Ухлар эди Колумб ҳам ҳали.
Денгиз ортин ёритди илк бор,
Берунийнинг ақл машъали.
Колумбда бор аламим маним,
Ўзбекистон, Ватаним маним.

VI

**Кўп жаҳонгир кўрган бу дунё,
Ҳаммасига гувоҳ ер ости.
Лекин, дўстлар, шеър аҳли аро
Жаҳонгири кам бўлар, рости.
Беш асрим, назмий саройни
Титратади занжирбанд бир шер.
Темур тиғи етмаган жойни,
Қалам билан олди Алишер.
Дунё бўлди, чаманим маним,
Ўзбекистон, Ватаним маним.**

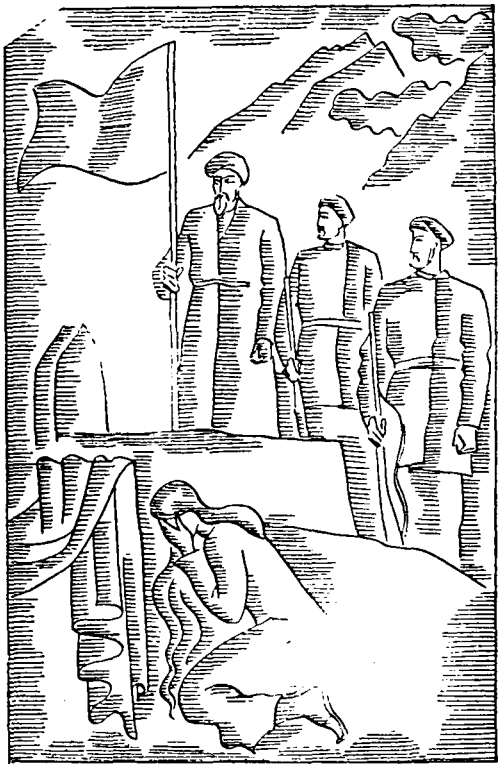
VII

Боболардан сўзладим, аммо
Бир зот борким, баридан суюк.
Буюкларга бахш этган даҳо,
Она халқим, ўзингсан буюк.
Сен ўзингсан, энг сўнгги нонин
Узи емай ўғлига тутган.
Сен ўзингсан, фарзандлар шонин
Асрлардан опичлаб ўтган.
Она халқим, жон таним маним,
Ўзбекистон, Ватаним маним.

VIII

Бош устингдан ўтди кўп замон,
Ўтди ислом, ўтди зардушти.
Ҳар учраган нокасу нодон,
Она халқим, ёқангдан тутди.
Сени Чингиз ғазабга тўлиб,
Йўқотмоқчи бўлди дунёдан.
Мангуберди самани бўлиб,
Сақраб ўтдинг Амударёдан.
Сенсан ўша саманим маним,
Ўзбекистон, Ватаним маним.

IX

**Толенигда бор экан яшаш,
Гоҳ қон ичдинг, гоҳида шароб.
Кимлар сени қилиб хомталаш,
Кимлар сени этмади хароб.
Чора истаб жанг майдонидан,
Самоларга учди унларинг.
Шаҳидларнинг қирмиз қонидан,
Алвон бўлди қора тунларинг.
Алвон бўлди кафаним маним,
Ўзбекистон, Ватаним маним.**

Х

**Лекин офтоб паймол ўлмас,
Кавакларда қолмас ой нури.
Қўлин чўзди Ленин беғараз —
Мазлумларнинг буюк ғамхўри.
Қилич серпаб толе тонгида
Ўзлигингни таниб қолдинг сен.
Набиевнинг қатра қонида
Ўзбекистон номин олдинг сен.
Номи қутлуғ гулшаним маним,
Ўзбекистон, Ватаним маним.**

XI

**Тинч турарми бу кўҳна олам,
Тинч турарми доғули замон.
Оромингни бузди сенинг ҳам
Фашист деган ваҳший оломон.
Қоним оқди Данцигда маним,
Собир Раҳим йиқилган чоқда.
Лекин юртим, кезолмас ғаним
Ўзбекистон аталган боғда.
Сен-ку номус ва шаъним маним,
Ўзбекистон, Ватаним маним.**

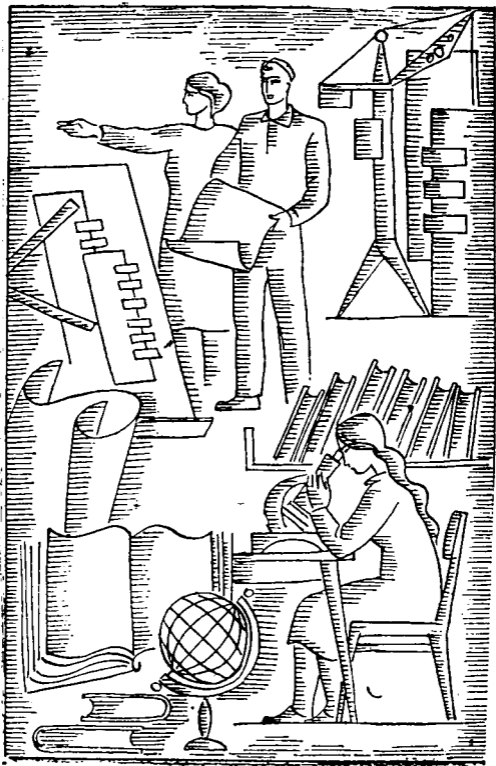
XII

Кеч куз эди, мен сени кўрдим,
Деразамдан боқарди биров.
У сен эдинг, о, деҳқон юртим,
Турар эдинг яланг тўш, яёв,
— Ташқарида изиллар ёмғир,
Кир бобожон, яйрагил бироз.
Дединг:— пахтам қолди-ку ахир,
Йиғиштирай келмасдан аёз.
Кетдинг, умри маҳзаним маним,
Ўзбекистон, Ватаним маним.

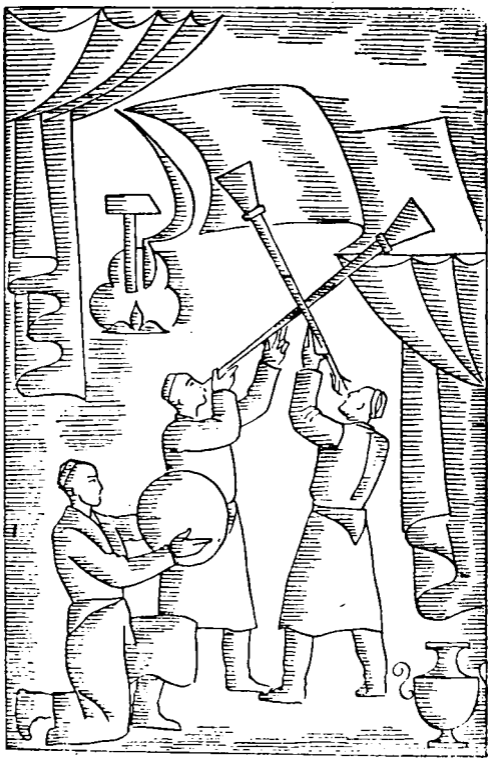
XIII

Сен кетарсан балки йироққа,
Фарғонада балки балқарсан.
Балки чиқиб оқарган тоққа,
Чўпон бўлиб гулхан ёқарсан.
Балки устоз Ойбекдек тўлиб,
Ёзажаксан тонгда бир дoston.
Балки Ҳабиб Абдулла бўлиб,
Саҳроларда очажаксан кон.
Тупроғи зар, маъданим маним,
Ўзбекистон, Ватаним маним.

XIV

Майли юртим кезсанг ҳам дунё,
Фазоларга қўйсанг ҳам қадам.
Ўзлинггни унутма асло,
Унутма ҳеч, онажон ўлкам.
Бир ўғлингдек мен ҳам бу замон
Кечмишингни қилдим томоша.
Иқболингни кўролсам аён,
Коммунистик кенгликлар оша.
Иқболи ҳур, шўх-шаним маним,
Ўзбекистон, Ватаним маним.

XV

**Завол кўрма ҳеч қачон, ўлкам,
Завол билмас шу ёшинг билан.
Музаффар бўл, ғолиб бўл, ўктам.
Дўсту ёринг, қардошинг билан.
Асрларнинг силсиласида
Боқий турар кошонанг сенинг.
Улуғ Совет оиласида
Мангу ёруғ пешонанг сенинг.
Мангу ёруғ масканим маним,
Ўзбекистон, Ватаним маним.**

О р и п о в А.
 УЗБЕКИСТОН. ҚАСИДА. Т., «Ёш
 гвардия», 1972.
 32 б. расм.

А р и п о в. А. УЗБЕКИСТАН.

Уз 2

7-4-3

На узбекском языке. АБДУЛЛА АРИ-
 ПОВ. УЗБЕКИСТАН. О да. Из-
 дательство «Ёш гвардия» — Таш-
 кент — 1972. Редактор Б. Бойқо-
 биллов. Рассом Э. Исҳоқов. Расм-
 лар редактори К. Назаров. Техник
 редактор Л. Пузенко. Корректор
 М. Мирзаев. Босмахонага берилди
 28/V-1971 й. Босишга рухсат этилди
 31/I-1972 й. Формати 70×108^{1/64}. Бос-
 ма листи 0,5. Шартли босма листи
 0,7. Нашр. листи 0,6. Тиражи 35000.
 Узбекистон ЛКСМ Марказий Комите-
 ти «Ёш гвардия» нашриёти, Тошкент,
 Навоий кўчаси, 30. Узбекистон КП
 Марказий Комитети нашриёти бос-
 махонаси. Тошкент, «Правда Восто-
 ка» кўчаси, 26. Заказ № 1308. Баҳо-
 си 9 т. Қоғоз № 2. Р—09340. Шарт-
 нома № 21-71.